33e jaar. — Nr 150. Donderdag 16 december 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »

Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die een abonnement op den *Postrijder* nemen voor het jaar 1887, zullen het blad gratis ontvangen van den dag hunner inschrijving tot den 1en januari aanstaande.

De prijs, *vooraf betaalbaar*, blijft bepaald als volgt :

Driemaal per week	**fr. 6.00**
Tweemaal »	**5.00**
Zondags alleen	**4.00**

TONGEREN, 16 DECEMBER.

Kiezing te Brussel.

Wat de kiezing van citoyen Vanden Dorpe betreft, deze is, volgens de *Réforme*, een beslissende stap op den weg der vereeniging van de werkende volksklas (het socialisme) met de liberale burgerij.

Het bondgenootschap tusschen de radikalen en de socialisten is dus gesloten ; als vandaag of morgen de verbroken eenheid tusschen doktrinairs en radikalen weer hersteld wordt, dan zullen de socialisten van die liberale eenheid deel maken.

Er zijn, overigens, wel steden, gelijk Gent, bijvoorbeeld, waar de doktrinairs, in zekere omstandigheden, de samenwerking met de socialisten niet versmaden.

Zooals wij voorzien hadden kraait de *Réforme* viktorie en dat wel viktorie op de doktrinairs. De kiezing, zegt zij, is de veroordeeling der omzetting en de zedelijke afstelling van het schepenkollegie.

Het is te denken dat noch de heer Buls noch zijne kollegas der doktrinaire meerderheid daar rekening zullen van houden.

De aanstaande zittingen van den gemeenteraad zullen er te belangwekkender om zijn.

Eene petitie.

Er gaat eersdaags, eene petitie naar de Kamers gezonden worden, bekleed door een groot getal handteekenen van werklieden, tegen den persoonlijken soldatendienst.

Die werklieden aanzien de afschafling der plaatsvervangers als eene onrechtvaardigheid.

Deze afschafling ontneemt hen jaarlijks drie millioenen frank, welke zij thans verdienen kunnen met een jaar of drie, onder de wapens te staan.

Drie millioen frank dus, — waarop de werkende klas, tellen mocht, om ook kapitalen in handen te krijgen, en ze met vlijt en oppas te doen verdubbelen.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 17 DECEMBER aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 587 paarden, 305 koeien, 22 kalveren, 104 schapen, 269 vette varkens, 345 baggen en 787 loopers.

BINNENLAND.

Men verzekert dat de telefoondienst tusschen Brussel en Parys in de eerste dagen zal ingehuldigd worden. De beide staatsbesturen zijn overeengekomen om het stelsel Van Rysselberghe, bestaande in het telefoneeren langs de telegraafdraden, niet toe te passen, daar dit stelsel te veel moeilijkheden oplevert. Er is nog niets beslist, aangaande het verbinden der telefoonlijn met de geabonneerden der maatschappijen. De verbinding met Berlijn zal weldra volgen, doch deze lijn zal in eens afgewerkt worden.

— Er zijn dieven gedrongen in de kerk van O.-L.-V. van den Zavel te Brussel. Zij hebben al de offerblokken opengebroken en geledigd.

— Verleden zondag had er voor de St-Gudulakerk te Brussel eenen oploop plaats. Een persoon wilde van eenen armen gebrekkelijke, die daar zat, het geld, dat hij als aalmoezen ingezameld had, afnemen. De personen die hem wilden beschermen bekwamen vuistslagen van den aanrander.

— De heer Van Oye, eigenaar, wonende Welvaartstraat, te Sint Jans-Molenbeeck, zaterdag na eenige maanden afwezigheid te huis komende, vond de vensters van zijn huis open.

Hij verwittigde eenen policie-officier en deze ging met hem naar binnen. Daar trof hem het zonderlingste schouwspel dat men zich kan inbeelden. In de salon waren de schilderijen uit de lijsten gesneden, de kassen opengebroken en geledigd ; de tafel was opgevuld met leege Bordeaux-en champagne flesschen en eetwaren, en te midden van dat tooneeltje lag een kerel op het tapijt te slapen en te ronken als hoorde hij daar thuis.

Het is onmogelijk het vreemde gezicht af te schilderen dat de man trok, toen hij door den policie-officier werd gewekt en weldra zag men aan zijne doenwijze dat hij daar niet alleen was geweest om feest te vieren. Inderdaad, op de straat bemerkte men twee zijner vrienden, die poogden langs een dakvenster te ontsnappen. Onmiddelijk werd er door eenige andere agenten jacht op die indringers gemaakt, doch men gelukte er slechts in, een hunner aan te houden. Deze werd, natuurlijk met den slaper uit den salon in verzekerde bewaring genomen.

Intusschen werd het onderzoek in het overige van het huis voortgezet. Geen schuifken, geen kasken, was onverlet gebleven, alles was ledig gesleurd, verscheurd, gebroken en met ware razernij vernield. De waarde van de aangerichte schade is tot nu toe nog niet kunnen geschat worden. De derde dief is nog niet gevonden. De twee anderen weigeren hem bekend te maken.

— *Gevolgen der engelsche wet.* — Wij hebben gemeld, dat men de daders van den diefstal op den posttrein niet zal kunnen aanhouden, in geval het engelsche onderdanen zijn. Inderdaad, de wet in Engeland verbiedt de dieven aan te doen, als zij in den vreemde gestolen hebben en Engelschmannen zijn. Zijn de dieven van den posttrein Engelschen, den zullen zij zelfs de gestolen stukken mogen verhandelen, zonder dat de justicie hen kunne treffen, 't Is wel niet zedelijk, maar 't is wettelijk.

Deze inlichtingen aanhalende en bevestigende, haalt de *Journal de Bruxelles* het volgende feit aan, waarvan de held of liever het slachtoffer, de heer Alphons Allard was, de bestuurder van het Munthotel of Muntfabriek, te Brussel.

In zijne woning, te Parys, werd een diefstal van titelsgepleegd, die volgens den heer Allard, geschat werd op 140,000 frank en alle opzoekingen der justicie om de daders te ontdekken, bleven vruchteloos. Verscheidene maanden verliepen en de heer Allard hoopte niet meer nog iets van de gestolene waardijen terug te bekomen.

Zekeren dag ontving hij echter uit Engeland eenen brief, die hem in zeer beleefde bewoordingen nagenoeg het volgende zegde :

« De ondergeteekende weet waar uw geld is. » Wilt gij een onderhoud met hem hebben, » bevindt u dan op den dag en op dit uur op » zulke plaats van Londen. »

De heer Allard ging er heen. Hij voad er een allerpuikst gentlemen, die hem zijn geld terug beloofde, op voorwaarde van hem 50 t. h., dat is de helft van heel de som, als commissieloon te geven. De heer Allard vroeg eerst te mogen nadenken. Hij keerde terug naar Parys, om zijnen advocaat te raadplegen en deze gaf hem den volgenden raad :

« Geef gauw de 70,000 fr. commissieloon, die u gevraagd wordt ; als gij dit niet doet en liever rechterlijke vervolgingen inspant, zult gij niets terugkrijgen, want er valt te vreezen dat de dieven Engelschmannen zijn en hunne voorzorgen hebben genomen, opdat de policie de opbreugst van den diefstal niet in hun bezit zou vinden ; aldus zij, dank aan de engelsche wet, aan alle straf ontsnappen. »

Die wijze raad werd door den heer Allard gevolgd en de gentleman overhandigde hem, bij eene tweede samenkomst, niet 70,000 maar 74,000 fr., want de heer Allard had, bij het begrooten der som van den diefstal 8000 fr. te weinig geteld. De dieven hadden hem beloofd de helft terug te geven ; zij wilden geen bedrog op hun geweten, wat wel bewijst dat er in alle stieten eerlijke menschen zijn, zelfs in den dievenstiel.

Een zelfde feit overkwam eenigen tijd later aan een financier van Parys. Men had hem 500,000fr. ontstolen en hij ontving ook eenen brief uit Londen. Hij wilde echter slimmer zijn dan de heer Allard en in plaats van toe te geven aan den eisch der dieven, bracht hij de engelsche justicie aan 't werk. Dat kostte hem 100,000 fr., voor uitgaven van allen aard, doch... hij kreeg geen centiem terug van het hem ontstolen geld.

— Men schrijft uit Dendermonde, 12 december :

Weeral een slachtoffer der onvoorzichtigheid !. Men heeft aan den werkman onzer fabrieken wel te zeggen en te herhalen dat hij op zijne hoede moet zijn, hij kent weldra geen gevaar meer en wordt aldus den eenen of anderen dag het slachtoffer zijner vermetelheid. Dit was gisteren het geval met eenen jongen werkman uit de fabriek der heeren Roos, de genaamden Josef Stractman. Gelast met het opleggen van eenen riem, verwaarloosde hij zich te bedienen van het daartoe bestemde laddertje en verkoos den riem in de hoogte te slingeren. Eensklaps vatte de riem den ongelukkige mede en verbrijzelde hem het hoofd tegen het gewelf, zelfs voor hij een enkelen noodkreet had kunnen slaken. De dood was oogenblikkelijk geweest. Men verbeelde zich de ontroering zijner werkgezellen, getuigen van dit ongeluk.

Parket en policie hebben zich onmiddelijk ter rampplaats begeven. Er is vaslgesteld dat alles moet geweten worden aan de onvoorzichtigheid van het slachtoffer.

— Dezer dagen ging een inwoner der gemeente Mariemont naa. de Centrale Bank van Charleroi om er de koepons der obligatien van de stad te ontvangen. De kassier bemerkte dat eene der obligatien uitgekomen was met eene premie van 10,000 fr. De bezitter der obligatie wist er niets van : eene aangename verrassing.

— *Assisenhof van Antwerpen.* — Eergisteren is voor het assisenhof van Antwerpen de belangrijke zaak afgeloopen ten laste van griffier Delannoy, advokaat De Gand en juffer Dandelin.

De jury heeft bevestigend geantwoord in zake van Delannoy, ontkennend betreffende De Gand en Dandelin.

Delannoy werd tot vijftien jaren dwangarbeid veroordeeld. De Gand en Dandelin zijn vrijgesproken.

— Een reiziger die met het postrijtuig van Leuven naar Winghe reed, verhaalt het volgende ongeluk dat aan den voerman van het rijtuig overkwam.

Onder het rijden bemerkte de rijziger dat de voerman van zijne plaats verdwenen was. Hij liet het raam zakken, hield de peerden stil en stapte uit het rijtuig. Eenige meters terug gaande, vond hij den man dood op den weg liggen, met eene zware wond aan het hoofd.

Daags nadien reed een vriend van den verongelukte naast den nieuwen voerman mee, en deze viel insgelijks te Kessel-Loo van den bok, zoo dat hij ernstig gewond werd.

— Men schrijft uit Rochefort :

Men meldt uit deze streek dat eene welingerichte dievenbende schrik en onrust verspreidt. Kerken, woonhuizen, winkels worden door hen bezocht en leeggeplunderd. De policie zoekt ernstig de leden dezer bende op.

— Eene geheimzinnige zaak houdt te Lessines de openbare meening gaande.

Ziehier waarvan kwestie is :

Over eenige jaren verdween uit de gemeente Biévène een kind van vijf of zes jaar, dat ondanks de nauwkeurigste opzoekingen, nergens ontdekt werd. Men dacht niet anders of het was door reizende foorkramers gestolen.

In die gedachten voortgaande, meende een soldaat van het dorp, die tijdens de Wereldtentoonstelling te Antwerpen in garnizoen was, het kind te herkennen in een jongen kunstenmaker der foor.

De ouders kwamen onmiddelijk naar deze stad, zagen het kind en moesten teleurgesteld bekennen dat het wel eenige gelijkenis met het hunne had, maar het was toch het echte niet.

Het kind was en bleef verloren.

Nu eenige dagen geleden verspreidde zich het gerucht, dat een persoon der gemeente, die op sterven lag, aan den pastoor zijner parochie eene bekentenis had gedaan, waarin hij verklaarddde de moordenaar van het kind te zijn.

Hij was, op het tijdstip der verdwijning in 't veld om vogelen te vangen. De knaap plaagde den man en stoorde hem in zijne jacht. Hierop ontstak deze in woede en gaf hen eenen slag waarvan het kind oogenblikkelijk dood bleef. Hij begroef het lijkje in een haaverveld.

Het parket van Doornik heeft ten gevolge van deze verklaring een onderzoek ingesteld.

∴ *In het militaire hospitaal.* — Men zet een been af van een kanonier. In het midden der operatie ontwaakt de gekwetste en laat verschrikkelijke kreten hooren.

« — Nonde tonnerre ! roept de majoor.. Indien gij nog eens alzoo roept, snijd ik ze alle twee af.

Eene voorzegging. — Een sterrekijker had aan eene hoedame, welke Lodewyk IX, koning van Frankrijk, zeer lief had, voorzegd dat zij binnen de acht dagen zou sterven. Toevallig viel de voorzegging uit, en de dame stierf binnen den bepaalden tijd.

De koning, dit vernomen hebbende, deed den waarzegger ontbieden, en beval, dat hij op een teeken, dat hij zou geven, door de venster zou geworpen worden.

Als de ter dood bestemde verscheen, vroeg hem de koning :

— Daar gij toch zoo goed het lot der anderen weet te voorspellen, zoudet gij ook niet kunnen zeggen wanneer gij sterven zult ?

De sterrekijker die uit deze woorden niet veel goeds opmaakte, en het lot dat hem te wachten stond vermoedde, antwoordde met eene vaste stem :

— Sire, voor zooveel ik door mijne kunst raden kan, zal ik drie dagen voor Uwe Majesteit sterven.

De koning, was door dit antwoord zoodanig verschrikt dat hij niet kon besluiten het teeken te geven, en de waarzegger op vrije voeten deed stellen.

∴ *Vaderlijke bedreiging.* — Jongen, aan mijn geduld zal er een einde komen. Schaam u... Uwe broers komen nooit naar huis of zij hebben ten minste een half franksken gebedeld en gij komt altijd met ledige handen terug. Als ge zoo voortgaat zal iku een ambacht doen leeren !

BUITENLAND.

Frankryk.

BROEDERMOORD.

Maandag is voor het assisenhof van Ardèche de afschuwelijke broedermoord van Vheyrets opgeroepen ; deze misdaad, gepleegd in Maart laatstleden, hebben wij alsdan volledig meegedeeld.

Ziehier nog eens in korte woorden de zaak : Om zich meester te maken van de kleine fortuin huns broeders, Claude Faure, besloten Jean Faure en dezes vrouw hem van kant te maken. De broeder der vrouw, zekere Blancher en eene vrouw Anna Boissin, waren mee in het komplot.

Jean Faure gaf zijn broeder den 21 Maart ouvoorziens een hamerslag op het hoofd. Daar het slachtoffer nog ademde, leende Boucher zijn mes en nu werd de ongelukkige Claude verder afgemaakt.

De vrouw van Jean Faure gelastte zich met het lijk te doen verdwijnen. Geholpen door hare medeplichtigen sneed zij het lijk in stukken, wierp al deze stukken in eenen grooten ketel met water, die boven het vuur werd geplaatst. Terwijl deze afschuwelijke soep kookte zat het monster aan hare deur te naaien ! !

Toen alles gereed was, wierp zij den inhoud van den ketel in het verkenskot. De vraatzuchtige dieren aten alles op en lieten slechts de beenderen over die de vrouw in een steengroef ging werpen.

Men vraagt zich af of het menschen zijn die zulke misdaad kunnen bedrijven ?

—

Merlatti is reeds aan zijn 48e vastendag. Nog twee dagen dus en hij heeft zijne proef volbracht. Tot nu toe is hij 17 kilos aan gewicht afgenomen. Reeds heeft zich een nieuwe mededinger aangemeld, ook een Italiaar, Alberto Fontanzo, die niet alleen Succi, maar ook Merlatti verre in de schaduw wil stellen. Hij heeft namelijk aangeboden, zes maanden, aanen te vasten. Even als Succi verklaart hij vooraf een drank te zullen innemen, die hem in staat stelt alle voedsel gedurende zijne proef te ontberen.

—

In eene groot, gelegen op den weg van Oran naar Mers-el-Kebir, in Algerie, heeft men de ontbloofde lijken van twee vrouwen gevonden.

Tot nu toe is de indentiteit dier vrouwen nog niet vastgesteld.

De ontdekking heeft vele opschudding verwekt.

—

REIS OM DE WEREELD.

Twee engelsche velocipedisten hebben besloten op hunne rijwielen de reis om de wereld te maken. Maandag avond waren zij te Kamerrijk. Dinsdag avond hadden zij den afstand van 85 kilometers in 5 uren afgelegd, dus ongeveer 17 kilometers per uur. Vrijdag avond waren zij te Parys ; van daar gaan zij naar Lyon, Nice en Italie.

De jongste dezer reizigers is 14 jaar en schijnt in 't geheel niet vermoeid te zijn. Het kleine wiel van hun ijzeren peerd is voor het groot aangebracht, wat de snelheid zeer schijnt te verhoogen.

Duitschland.

Graaf Moltke, dien een gerucht dezer dagen reeds bijna dood verklaarde, is volkomen gezond. Eergisteren wandelde hij te Berlijn onder de Linden en deed daar eenige inkoopen. Vermoedelijk ten gevolge van het verspreide gerucht over zijne ziekte, verzamelde zich terstond eene groote menigte nieuwsgierigen voor den winkel, die steeds aangroeide en den veldmaarschalk volgde, toen hij naar de Friedrichstraat ging. Twee policiagenten hadden moeite om den bejaarden maarschalk tegen den aandrang der belangstellenden te beschermen. Moltke begreep er niets van en werd zeer boos, doch zells zijne barsche vraag, wat men van hem wilde hebben, kon hem niet van zijn gevolg bevrijden. Een krijgslist om eerst een einde links te loopen en dan plotseling de breede straat over te steken, mislukte. De geheele stoet volgde den maarschalk, totdat hij de Friedrichstraat bereikte en zich daar in een rijtuig kon redden.

Turkye.

Uit Constantinopel wordt geneld, dat bij den Sultan soortgelijke kreukung van geestvermogens waargenomen is als zich geopenbaard had bij wijlen koning Lodewyk van Beieren.

De sultan laat 's nachts plotselingden een of den anderen hoogen ambtenaar van het hof uit het bed halen om hem zoogenaamd eene « gewichtige zending » op te dragen. Ook hij heeft eene buitensporige bouwwoede, hij lijdt aan vervolgingswanzin, zoodat hij steeds duizenden manschappen rond het paleis bijeeng trokken heeft.

Bevreesd voor sluipmoord, laat hij omtrent zijne bezoeken aan de moskeen, steeds valsche berichten verspreiden, ieder die de poort van het paleis nadert, wordt dadelijk in het oog gehouden. In weerwil van dien toestand leidt de sultan geheel persoonlijk de buitenlandsche staatkunde.

Amerika.

GETROUWD OP HET TOONEEL.

Om een huwelijk te zien voltrekken behoeft men in Amerika niet naar de kerk of het stadhuis te gaan. Men trouwt daar overal : thuis, in een hotel, op straat, voor de ruiten van een magazijn en als men dichterlijk van gevoel is op het veld, in een bosch, op stoomschepen, op rivieren en meren.

Het zal daarom volstrekt geen verwondering wekken, dat miss Adams, die de rol van Wismay speelt in *Jack Sheppard*, op het tooneel in den schouwburg te Norwich (Connecticut), trouwde met M. Delmar, die in dat zelfde stuk de rol van Thomas Darrell vervult. Reeds dikwijls waren beiden in hun rol in het leste bedrijf gehuwd, doch nu is het ernst geweest. Een ware geestelijke zegende het huwelijk in.

Hoewel men in Amerika aan buitengewone huwelijken gewoon is, maakte de schouwburg goede zaken, daar de zaal gestampvol was.